

PEDESETA GODIŠNJICA SMRTI VELIKOGA VATIKANSKOGA GRAVERA I MODELARA

Malen je broj gravera i modelara koji gotovo cijeli svoj radni vijek odrade na jednom mjestu. Jedan od takvih zasigurno je **Aurelio Mistruzzi**. Bio je dugogodišnji predstojnik papinske kovnice u Vatikanu i izradio je sve moderne matrice za otkov vatikanskoga novca.

Italija, 100 lira u zlatu za 25 godina kraljevanja V. Emanuelea III.

Rođen je 7. veljače 1880. u Villa Orba di Bassiliano, provincija Udine. Prema volji svojeg oca, pohađao je školu za umjetnost i obrt - Udine, a nakon završetka školovanja upisao je studij umjetnosti u Veneciji. Cijelokupni studij završio je na Akademiji Brera u Milanu. Na istoj akademiji 1938. godine diplomirao je i poznati hrvatski kipar Kosta Angeli Radovani. Preselivši se u Rim, Mistruzzi je uključen u izradu mnogih nadgrobnih spomenika ne samo u glavnom gradu nego i u Pordenoneu, Veneciji, te na cijelokupnom sjeveroistoku Italije. Izradivši nebrojene skulpture i planove za izradu umjetnina religioznoga tipa, 1920. imenovan je glavnim graverom za Vatikansku kovnicu. U tom novom okružju A. Mistruzzi izradio je gotovo sve matrice za vatikanski novac, matrice za godišnje medalje za više papa.

Vatikan, 2 lire iz 1939. godine

Kao umjetnik, slijednik tradicije tvrdio je da velika djela mogu biti samo plod rada i vanjskoga priznanja drugih. Ta se filozofija najviše očituje u skulptorskom radu na fasadi gradske uprave Udina, na mnogim nadgrobnim, ratnim spomenicima te na portretima i bistama. Njegova jaka privrženost Crkvi rezultirala je brojnim radovima, uključujući i radove za opatije Montecassino i Montepulciano. Od 1910. također je radio kao medaljer i proizveo je 330 medalja. Godine 1920. imenovan je glavnim graverom pri Svetoj Stolici i 1930. nadzornikom proizvodnje nove serije papinskih medalja s prikazom simbola drevne Crkve. Poznata među njegovim kovanicama jest prva serija (1929., za ilustracije vidi Orsini, str. 56.-59.) za papu Pia XI. (reg. 1922-39). Mistruzzi je tradicionalni, akademski umjetnik, njegova umjetnost nije inovativna ili čak vrlo originalna, ona je uvjerljiva, uravnotežena i tehnički superiorna. Nastavio je raditi i nakon Drugoga svjetskog rata. Umro je u Rimu 1960. godine, ostavivši iza sebe nebrojena djela.

Medalja Rimske štedionice iz 1923.

Domenico Duca, Zadar